

tiltræder ligeledes Forflagets Bestemmelser, forsaavidt disse gaa ud paa, at Kurator skal have den egentlige Bestyrelse af Boet og kun i vigtigere Tilfælde være pligtig at raadføre sig med Kreditorudvalget, saavelsom i Almindelighed med Hensyn til Forholdet imellem Skiftesamlingen paa den ene og Kurator og Kreditorudvalget paa den anden Side, og forsaavidt angaar den Stilling, der er tildelt Skifteretten ved den hele Konkursbehandling. Kommissionens Mindretal vil kun, at hvor der paa Skiftesamlingerne, der jo forudsættes i Regelen ikke at ville blive meget hyppige og som vel ialtfald neppe ville finde Sted undtagen i vigtigere Tilfælde, maatte vise sig at være en bestemt Modsetning, tilstede imellem Kreditorernes Anskuelser om, hvad der skal gøres, bør der gives Skifteretten Myndighed til efter Opfordring af det overstemte Mindretal at tilfidesætte en Majoritetsbeslutning, naar denne efter Skifterettens Mening bør karakteriseres som fordærvelig for Boet og forsaavidt ogsaa for Mindretallet. Det kan neppe med Føie siges, at man herved opgiver Grundtanken eller kommer i Strid med Hovedprincippet i det foreslaede nye System.

At det skulde være principielt urigtigt at give Skifteretten den antydede Myndighed, kan Mindretallet ikke erkende. Om Konkursboet end kan betegnes som et tvungent Interessentskab, synes det dog ikke lidet tvivlsomt, om man kan paaberaabe sig „selve Forholdets Logik“ for paa et saadant tvungent Interessentskab uden videre at oversføre den fra frivillige Interessentskaber hentede Regel, at Majoritetsbeslutningen maa være afgørende, idet det formentlig ikke kan hænges, at der i Konkursboer ere Forhold tilstede, som maa vække Betænkeligheder ved i dem ubetinget og uden Undtagelse at bringe hin Regel til Anvendelse. Der sigtes herved dels til, at de enkelte Fordringshaveres Interesser kunne være saa høist forskellige, dels til at det ialtfald jævnlig vil være usikkert, hvem Fordringshaverne ere, og at der faktisk er en saa stor Forskjellighed i Afgangen for dem til at møde og varetage deres Interesser paa Skiftesamlingerne. Men endmindre kan det formentlig med Føie paastaas, at Konkurs-Interessentskabet vilde blive

lammet fra sin Fødsel, naar der gives Skifteretten den omhandlede Myndighed. Her er jo nemlig slet ikke Tale om nogen Afgang til at gribe ind i den løbende Administration, men kun om en bestemt begrændset Myndighed paa Skiftesamlingerne under Forudsætning af en fastholdt Uenighed imellem Interessenterne indbyrdes, og det tør derhos sikkert forventes, at Skifteretten efter den hele Stilling, det iøvrigt er Meningen at anvise den, ikke lettelig vil føle sig opfordret til at benytte denne Myndighed til at værne om Minoritetens, undtagen hvor denne dels er af nogen Betydning og dels med god Grund modsætter sig Majoritetens Beslutning. Kommissionens Flertal maa da ogsaa selv mene, at Interessentskabet ikke udsættes for at blive lammet i sin Virksomhed ved at der, som det foreslaas, gives Skifteretten Myndighed til at tilfidesætte en Majoritetsbeslutning, saalænge Anmeldelsesfristen ikke er udløben, naar den findes at stride imod de endnu ikke anmeldte Kreditorers Interesse, og dog er dette i Virkeligheden det Samme som i de første 4. & 5. Maanedes, i hvilke ofte netop de aller vigtigste Afgørelser ville være at træffe, at give Skifteretten Myndighed til at tilfidesætte Majoritetens Beslutninger, hvor de findes at stride imod Boets Interesse.

Det siges, at der selvfølgelig ikke er nogen Strid imellem Forflagets Ophævelse af de nugældende Regler om Proklamas præklusive Virkning og den Bestemmelse, at der ikke i den heromhandlede Henseende efter Anmeldelsesfristens Udløb skal tages Hensyn til de ikke anmeldte Kreditorer, samt at der ingen Ubillighed er heri, da der ved Fristens Ansættelse er taget Hensyn til, at alle Kreditorer kunne faa det fornødne Bærsel. Hertil kunde nu vistnok bemærkes, at det dog synes at være en naturlig Konsekvens af den nye Regel om, at de efter Fristens Udløb anmeldte Kreditorer ikke skulle være udelukkede fra Andel i Boet og, altsaa forsaavidt ogsaa maa betragtes som Interessenter i dette, at der ogsaa tages et vist Hensyn til disse Interessenter, saameget mere som Undladelsen af at melde sig i rette Tid i mange Tilfælde kan være begrundet i hændelige eller de Paagældende ialtfald uifregne-